

figter, og som forresten allerede er bleven berørt af den ærede Ordfører, lyder saaledes: „Seg tillægger den forædlede Hesteavl langtfra saa stor en Betydning for Landet, da det Behov, der maatte havees for lettere Ride- og Kjøreheste, kan blive tilfredsstillt ved Indførsel fra Udlandet og navnlig, hvad Cavalleriheste angaaer, fra vort Naboland Sverrig, hvis Jordbund og agronomiske Forhold særdeles vel egne sig til Opdræt af lette og haardføre Heste, og hvorfra vi allerede i længere Tid have faaet indført særdeles mange og gode Remonter.“ Det er en Kjendsgjerning, at det bliver Nar for Nar vanskeligerø her i Landet at finde tjenlige Remonter for vort Cavalleri, idet Landets Hesteavl gaar i en Retning, som aldeles ikke kan tilfredsstille Cavalleriets Fornødenheder. Man stræber nemlig her i Landet mere og mere at komme til de sværere Heste, det er Tilfældet overalt i Sylland og bliver mere og mere Tilfældet i Sjælland. Om man forøvrigt heri Sjælland just er inde paa en rigtig Vej, skal jeg lade staae hen. Man har ganske vist tilveiebragt en Hest, der er sværere af Krop, men uden at Venene ere fulgte med, og det gjør, at den bliver endnu mindre brugelig for militair Brug, ikke end gang for Artilleribrug er den hensigtsmæssig. Naar det nu stilles sig saaledes, mener det nævnte ærede Medlem, at man kan søge Cavalleriets Remonter i Udlandet. Jeg skal derved for det Første gjøre opmærksom paa, at, skal man søge dem i Tydssland, ville Hestene blive ikke ubetydelig dyrere, end de almindelig ere heri Landet, og Udgifterne til Cavalleriets Remontering ville saaledes stige. Hvad dernæst de Heste angaaer, som vi kunne kjøbe i Sverrig, saa ere de af en heel anden Race end de danske Heste. Om de fortrinlig egne sig til let Cavalleribrug, skal jeg ikke her videre indlade mig paa at undersøge, men vist er det, at den svenske Hest, som navnlig i Skaane er en forædlet Hest, ikke passer ind i Geledet med den danske Hest. Naar man derfor vil kjøbe Remonter i Sverrig, maa man stræbe hen til at faae særegne Afdeilinger af Cavalleriet adslukkende remonterede med svenske Heste. Her til kommer endnu den Betragtning, som blev fremhævet af den ærede Ordfører, at netop til

de Tider, da man har størst Trang til Cavalleriheste, da det kommer an paa at gjøre Indkjøb efter en større Maalestof, vil der være Sandsynlighed for, at de tilgrændsende Lande forbyde Hesteudførsel. Der behøver derfor slet ikke at være Tale om et fjendeligt Forhold mellem Danmark og Sverrig, idet saadanne Forhold, som vi f. Ex. have seet i afvigte Sommer, kunne tvinge et Land til paa Grund af sin neutrale Stilling at forbyde Hesteudførsel, og saa er man henviist til at remontere i Landet selv. Jeg troer saaledes, at det for Cavalleriets Bedkommende vilde være overordentlig hensigtsmæssigt, om der kunde træffes Foranstaltninger til Forbedring af Landets Hesteavl, hvorved der tilveiebragtes en lettere Hest. Jeg har nu en noget anden Anskuelse end de Herrer, som saa stærkt forsvare det Frederiksborgske Stutteri; jeg troer, at det danske Cavalleri vilde være bedre tjent med Halvblodsheste, faldne efter engelsk Fuldblod, end med dem, vi have eller ville opdrætte paa Frederiksborg Stutteri. Men jeg maa erkjende, at det er et Fremfærdigt, at man benytter de Heste, som ere eller agtes tillagte paa Frederiksborg Stutteri, fremfor almindelige Landheste, og jeg kan saaledes ikke Andet end anbefale et Lovforslag, der gaar i Retning af at opretholde og bibeholde Frederiksborg Stutteri.

Som Medlem af Landsthinget skal jeg tillade mig at fremkomme med nogle faa Bemærkninger ved det af Udvalgets Fleertal under Nr. 13 stillede Endringsforslag til § 8. Jeg er fuldkommen enig med den ærede Ordfører i, at det er overordentlig uheldigt, naar de Commissioner, som skulle bedømme Hestene, bestaae af altfor mange Medlemmer. Jeg har selv havt den Ære at være Medlem af Commissionen for Centralhingstestuet her i Sjælland, som tæller ikke mindre end 13 Medlemmer, og jeg har der seet, hvilke overordentlige Vanskeligheder det store Antal Medlemmer beredte en fornuftig og hensigtsmæssig Bedømmelse af Hestene. Det var næsten ikke muligt at komme til en Overeenskomst, og for at komme til et Resultat blev man nødsaget til at gjøre Concessioner, som man under andre Omstændigheder paa